

BARÇA CAMP NOU

Diari oficial FC Barcelona · Núm. 21 · Any 1
Diumenge, 8 d'octubre del 2006

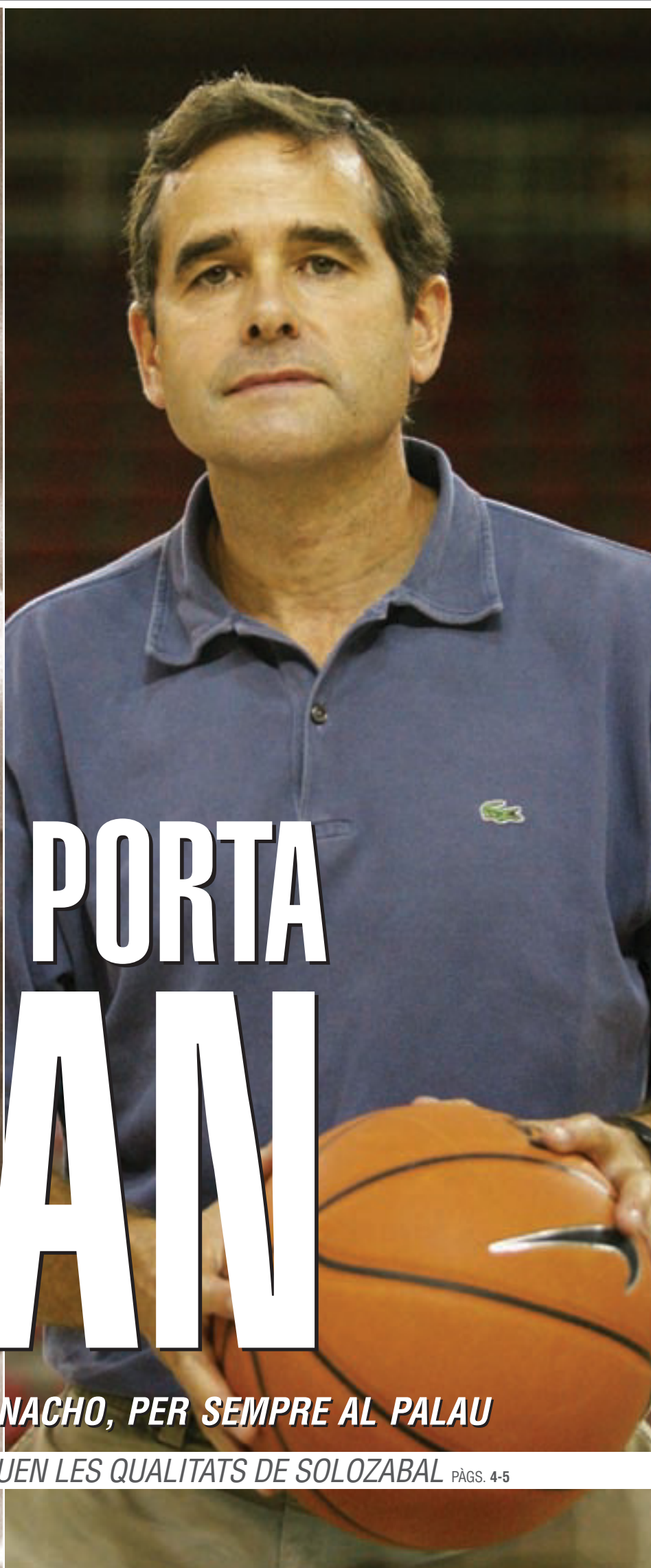
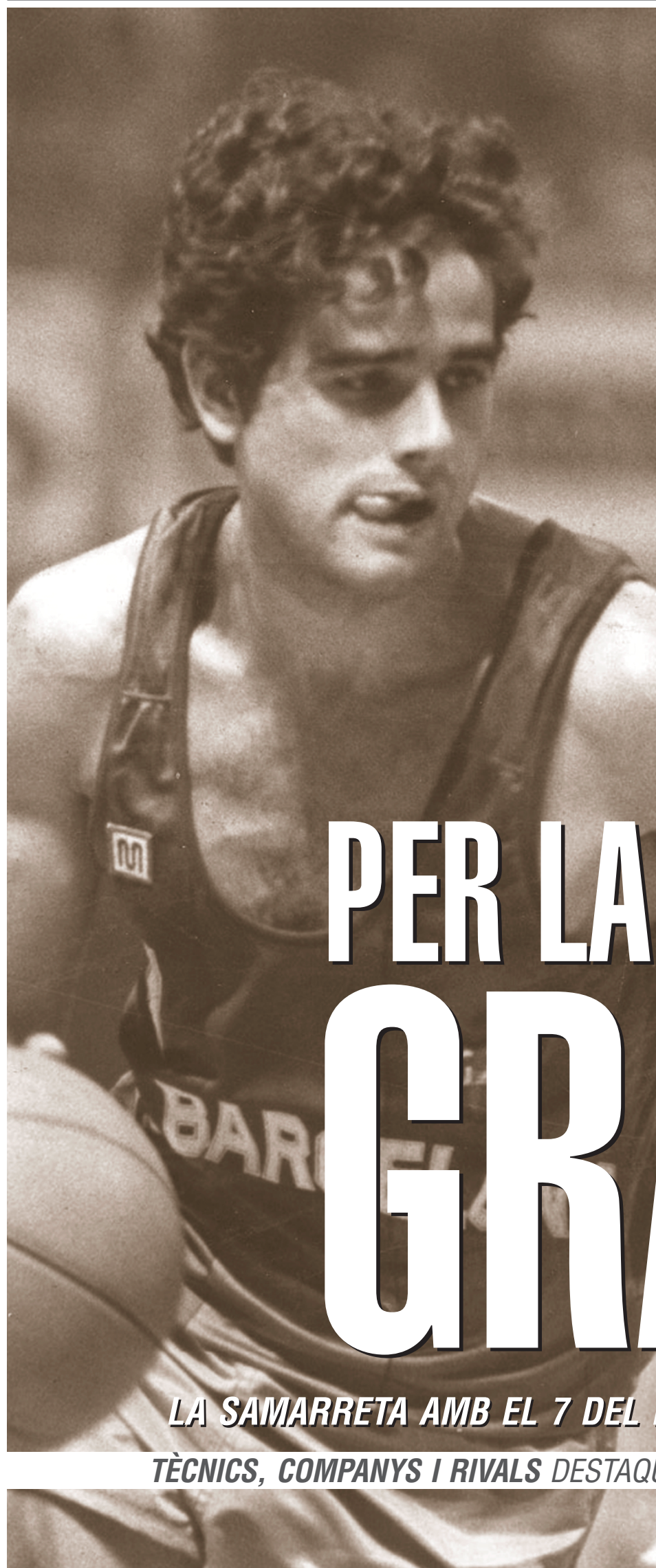
homenatge a **nacho solozabal**

Només els més grans tenen lloc a la història.
En nom de Winterthur Assegurances, Gràcies Nacho!

winterthur

PER LA PORTA GRAN

LA SAMARRETA AMB EL 7 DEL NACHO, PER SEMPRE AL PALAU

TÈCNICS, COMPANYS I RIVALS DESTAQUEN LES QUALITATS DE SOLOZABAL PÀGS. 4-5

BARÇA CAMP NOU

diari.campnou@fcbarcelona.cat

 Edita
FUTBOL CLUB BARCELONA
 Avinguda d'Aristides Maillol, s/n
 08028 Barcelona
 Tlf. 9021899 00
 Fax 934112210

 Director Jordi Badia
 Subdirector Toni Ruiz
 Cap de Redacció David Saura
 Redactors Andrea Balducci, Oriol Bonsons, Carles Cascante, Xavier Catalán, Cristina Collado, Vanessa Forns, Gustau Galvache, Pau Matas, Sergi Noguera, José Manuel Lázaro, Francesc Orenes, Eduard Pujol, Sandra Sarmiento, Jose Miguel Terés i Manel Tomás
 Redactors en pràctiques Adrià Garcia i Maria Escudero
 Disseny i Infografia Grupo ADI
 Fotografia FC Barcelona, Mundo Deportivo i Sport
 Publicitat FC Barcelona - Departament Comercial i de Màrqueting: 934963672
 Impressió Rotocayfo Quebecor
 Depòsit Legal B-48121-2005

INFORMACIÓ D'INTERÉS
SEU SOCIAL

 Tel: 902 18 99 00 · Fax: 93 411 22 19
 Avinguda d'Aristides Maillol, s/n.
 08028 Barcelona

OFICINA D'ATENCIÓ AL BARCELONISTA (OAB)

oab@club.fcbarcelona.cat

HORARIS

 ▶ De dilluns a dissabte, de 9 a 21 h.
 Diumenges de Lliga, des de dues hores abans del partit.

TAQUILLES
HORARIS

 ▶ Taquilles principals (accés 14)
 De dilluns a divendres, de 9 a 13.30 i de 15.30 a 18 h.
 Divendres, de 9 a 14.30 h.
 Dissabtes (només quan hi ha partit) de 9 a 13.30h.
 ▶ Taquilles Boulevard
 De dilluns a dissabte, de 10 a 18 h.
 Diumenge i festius, de 10 a 14 h.
 ▶ Taquilles del camp (a la zona dels gols)
 De les 11 h. fins que comença el partit.

MUSEU FC BARCELONA

museu@fcbarcelona.cat

HORARIS

 ▶ De dilluns a dissabte, de 10 a 17 h.
 Diumenges i festius, de 10 a 14.30 h.
 Els dies de Lliga de Campions, de 10 a 13 h.

PREUS

▶ Socs del FC Barcelona: l'entrada al Museu i al Tour de l'estadi és gratuïta.

 No-socs: Museu 7 euros i Museu + Tour estadi 11 euros
 Infantil (fins a 13 anys): Museu 5,50 euros i Museu + Tour Estadi 8,50 euros

NOTA: L'1 i el 6 de gener i el 25 de desembre, el Museu està tancat.

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ I ESTUDIS FCB

centre.documentacio@fcbarcelona.cat

L'accés és lliure. Els no-socs, però, l'han de concertar al telèfon 93 496 36 12.

HORARIS

▶ Atenció al públic: de dilluns a dijous, de 10 a 14 i de 16 a 18.30 h. Els divendres de 10 a 15 h.

FCBOTIGA

fcbotiga@fcbarcelona.cat

HORARIS

 ▶ De dilluns a dissabte, de 10 a 19 h.
 Diumenges 10.30 a 14.30 h.

PISTA DE GEL

pistadegel@fcbarcelona.cat

HORARIS

 ▶ Dilluns, dimarts i dijous de 10 a 14 i de 16 a 18 h.
 Dimarts i divendres fins a les 20 h.
 Dissabtes, diumenges i festius de 10.30 a 14 i de 17.15 a 20.30 h.

PREUS (l'entrada inclou el lloguer dels patins):

▶ Socs FC Barcelona 6,80 euros; No-socs 9,20 euros

NOTA: Per patinar és obligatori l'ús de guants. Se'n poden comprar a les instal·lacions de la Pista de Gel.

EDITORIAL

SOLOZABAL, BÀSQUET EN COLOR

Per als barcelonistes, els anys seixanta són en blanc i negre. En sentit figurat, i en sentit real. Tant pel que fa el futbol com pel que fa el bàsquet. En el futbol, la Lliga de la temporada 1973-74 va trencar una ratxa de catorze anys sense guanyar la màxima competició espanyola. Una travessia excessiva per al potencial del club. Una sequera que no només s'explica per les febleses internes, és clar. No eren temps propicis. Cap vent no podia bufar a favor d'un club aferrat a uns valors que no eren ni els oficials ni els tolerats.

La travessia del bàsquet va ser encara més llarga. La primera Lliga espanyola es va guanyar la temporada 1958-59. La segona Lliga, la temporada 1980-81. És a dir, la segona 22 anys després.

Per això, salvant les distàncies, aquella Lliga del 1981 és comparable a la Lliga del 1974 i a la Recopa d'Europa de Basilea del 1979 del futbol. El present havia deixat de ser en blanc i negre. Era en colors. I, encara més ho era el futur. Una afirmació que és més certa en el bàsquet que no pas en el futbol. Perquè el bàsquet, a partir d'aquella temporada 1980-81 va entrar en un procés d'una notable normalitat.

Des de llavors, el palmarès del bàsquet blaugrana és el que li correspon a un equip del seu potencial. Amb alts i baixos, és clar. Èpoques de domini alternades amb èpoques de reconstrucció. Però sempre en disposició de guanyar.

D'aquesta normalització del bàsquet del FC Barcelona, Nacho Solozabal n'és un testimoni directe. També n'és un dels responsables principals. Perquè n'era el líder. Amb Solozabal, el bàsquet del FC Barcelona va entrar a l'elit europea.

Durant les setze temporades que va estar-se al primer equip del FC Barcelona -de la 1975-76 en què va debutar de la mà del tècnic Ranko Zeravica fins a la 1991-92 en què es va retirar-,

Nacho Solozabal va obtenir amb la samarreta blaugrana 6 Lligues espanyoles, 9 Copes d'Espanya, 2 Recopes d'Europa, 1 Copa Korac i 1 Mundial de Clubs. Un palmarès extraordinari amb només la llacuna de la Copa d'Europa que va merèixer però que no va obtenir, tot i estar-hi més d'un cop molt a prop.

El bàsquet és un esport d'equip i Solozabal va ser el líder d'un equip que amb Epi i Sibilio formaven un esquelet extraordinari. Audie Norris, Juanito de la Cruz, Mike Davis, Manolo Flores, Perico Ansa, Steve Trumbo, Andrés Jiménez... Ranko Zeravica, Antoni Serra, Aito García Reneses... i tants d'altres que van ser uns companys i uns tècnics excepcionals. Amb Solozabal de líder al parquet i al vestidor, el bàsquet del FC Barcelona va entrar en la seva majoria d'edat. Ells van marcar el camí que seguirien els seus antecessors i que l'any 2003, al Palau Sant Jordi de Barcelona, donarien al club la primera Copa d'Europa.

El Palau Blaugrana rendeix avui un homenatge merescut a Nacho Solozabal. La seva samarreta amb el número 7, que ja mai més cap altre jugador del Barça lluirà, anirà a fer costat a les d'Epi i Jiménez.

Aquests dies, Solozabal ha dit que en el futur serà molt difícil que es retiri la samarreta d'un altre jugador. I és cert. No és habitual en aquests darrers anys que un jugador comenci i acabi la seva carrera esportiva en un mateix club. Sobretot, no en un equip amb la pressió a què està sotmès el FC Barcelona. Els anys transcorreguts des de la seva retirada fins avui encara ens han de fer adonar amb més nitidesa de l'excepcionalitat del seu cas. El valor de la seva figura.

Al Barça l'han fet gran els seus socis i els seus jugadors. Són trajectòries vitals que han crescut en paral·lel. En l'Olimp blaugrana, Solozabal hi té un lloc per sempre més.

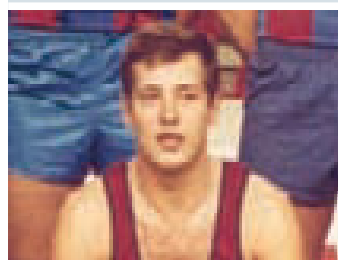
LA LLIGA DEL 81
ÉS COMPARABLE
A LA DEL
FUTBOL DEL 74

AMB SOLOZABAL
EL BÀSQUET
BLAUGRANA VA
FER-SE GRAN

**LES CARES D'UNA
TRAJECTÒRIA**

» Ranko Zeravica

Entrenador de gran prestigi internacional que va fer debutar Nacho Solozabal amb només 17 anys. Va arribar al FC Barcelona l'any 1974 de la mà d'Eduard Portela i hi va romandre només dues temporades perquè es va haver de fer càrrec de la llavors selecció de Iugoslàvia.

» Perico Ansa

És un dels millors amics personals del Nacho Solozabal. De fet, va començar a jugar amb ell als Maristes de Sant Joan. Ansa va jugar al FC Barcelona des de l'any 1976 fins al 1985. Era un aler molt ràpid que destacava pel seu joc de contraatac i amb el Nacho s'entenia a la perfecció.

» Toni Kukoc

Aquest esplèndid jugador croat es va convertir en l'autèntica bèstia negra de l'equip blaugrana en el seu somni de conquerir la Copa d'Europa. Kukoc era l'estrella de la Jugoplastica d'Split, equip que va eliminar al Barça en la màxima competició continental en tres ocasions als anys 90.

» Juan Antonio Corbalán

Els duels entre Solozabal i Corbalán eren dels que marquen època. Companys i rivals, classe i talent, elegància dins i fora de la pista. Nacho Solozabal i Juan Antonio Corbalán van representar un estil de joc que va rebre les lloances de tota Europa. Des de la rivalitat i el respecte.

PATROCINADORS

PROVEÏDORS

COL·LABORADORS

MITJANS COL·LABORADORS

PATROCINADORS DE SECCIONS

 PRINCIPAL
BÀSQUET

 OFICIAL
BÀSQUET

 PRINCIPAL
HANDBOL

 OFICIAL
HANDBOL

 HOQUEI
PATINS

Solozabal: un mite del bàsquet

EL PALAU RECONeix LA TRAJECTÒRIA D'UN DELS MILLORS BASES DE LA HISTÒRIA DEL BÀSQUET EUROPEU

ORIOI BONSONS

Va formar part de la disciplina del primer equip de bàsquet blaugrana durant setze temporades. Des del seu debut, la temporada 1974-75 fins que va decidir retirar-se de la pràctica esportiva, l'any 1992, Nacho Solozabal va ser sempre un dels referents del seu equip. Amb 17 anys, l'entrenador que va revolucionar els mètodes d'entre-

NACHO ERA UN HOME GENERÓS EN EL SEU JOC PERÒ ESPECIALMENT FORA DE LA PISTA

nament al club, Ranko Zeravica, va fer-lo debutar al primer equip. Però no va ser fins dos anys més tard, la temporada 1976-77, quan es va fer un lloc definitivament al primer equip. Des de llavors mai va deixar de ser titular.

Direcció des de l'humilitat

Sense ser el jugador més mediàtic de l'equip, Nacho es va convertir per a molts en el jugador més important de l'equip. I això no era pels punts que feia sino per la manera com feia jugar a la resta dels seus companys. Tothom parla d'ell com a un home generós en el seu joc però especialment fora de la pista. Però si una cosa el caracteritza és la seva senzillesa i la seva professionalitat. Sempre era el primer en arribar al vestidor per preparar-se per a l'entrenament i estar a disposició de l'entrenador.

El Nacho és va caracteritzar pel seu joc col·lectiu, la seva visió de joc i les seves penetracions a cistella. Amb el temps va millorar molt el seu tir exterior i els seus llançaments de més enllà de 6,25

LA SEVA INTEL·LIGÈNCIA I LECTURA VAN SUPLIR LES SEVES MANCANÇES FÍSQUES

van tenir un percentatge d'encert altíssim. Era el líder d'assistències d'un equip on hi havia molts jugadors que podien fer punts. Sense tenir un físic privilegiat va saber jugar i competir contra jugadors més alts i més forts que ell i sempre en va sortir victoriós. La

Solozabal entrant a cistella davant el Maccabi Tel Aviv. A la dreta, el dia de la presentació del seu homenatge

L'ÚNIC TÍTOL QUE SE LI VA RESISTIR VA SER LA COPA D'EUROPA

seva intel·ligència i la seva lectura del partit van suplir sempre les seves mancançes físiques.

Un palmarès de luxe

Malgrat haver guanyat 19 títols durant els setze anys que va vestir la samarreta del FC Barcelona, un dels més recordats pels barcelonistes és la Copa del Rei de l'any 1987 a Valladolid. A l'últim segon va encertar un triple quan tots els jugadors del Reial Madrid defensaven a Epi i Sibilio, els perills des de fora la zona. La seva explosió d'alegria celebrant el títol és una de les imatges més recordades pel barcelonisme.

L'únic títol que se li va resistir va ser la Copa d'Europa. La Jugoplastika d'Split va ser el botxí del Barça i no va permetre que el capità alcés el títol de campió continental. En tres ocasions diferents, aquell equip es va imposar al FC Barcelona i homes com Kukoc, Savic, Pera-

sovic i Ivanovic van trencar el somni de conquerir la Copa d'Europa.

Amb la selecció espanyola el seu major èxit va ser la medalla de plata aconseguida als Jocs Olímpics de Los Angeles davant dels Estats Units. L'equip que liderava Michael Jordan es va imposar fàcilment però va ser l'èxit més important del bàsquet espanyol

fins el recent or al Mundial de Japó. Un any abans però, aquella selecció ja havia guanyat la plata al Campionat d'Europa celebrat a Nantes.

Sempre lligat al bàsquet

Després de retirar-se, Solabal va voler seguir lligat al món del bàsquet tot i que va optar per dedicar el seu temps i els seus

PALMARÈS:

6 Lligues (1980-81, 1982-83, 1986-87, 1987-88, 1988-89, 1989-90)

9 Copes del Rei (1977-78, 1978-79, 1979-80, 1980-81, 1981-82, 1982-83, 1986-87, 1987-88, 1990-91)

2 Recopes (1985 i 1986)

1 Copa Korac (1987)

1 Mundial de clubs (1985)

142 vegades internacional

1 plata Jocs Olímpics (Los Angeles 1984)

1 plata Campionat d'Europa (Nantes 1983)

1 plata Campionat d'Europa junior (Santiago 1976)

coneixements als més menuts. Va crear una escola de bàsquet amb Pedro Ansa, un altre exbarcelonista, vinculada a la Federació Catalana. A més, des de l'any 1994 col·labora com a comentarista tècnic en les retransmissions de bàsquet de Televisió de Catalunya. Des de llavors també és una referent per als seguidors catalans del bàsquet. ■

Coordinació: *Gustau Galvache i Oriol Bonsoms*

“VOLEM FELICITAR A UN JUGADOR QUE HA FET HISTÒRIA. ES MEREIX EL MILLOR HOMENATGE POSSIBLE”

Eduard Portela, President de l'ACB

“Era un jugador molt intel·ligent. Sempre sabia quina era la millor manera de superar l'equip contrari”

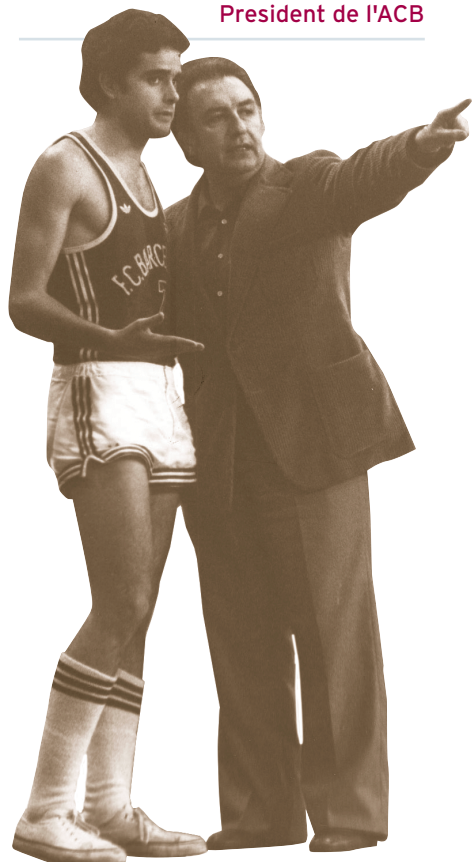
“En destacaria la fidelitat, la capacitat de compromís i la implicació que va tenir durant tota la seva carrera esportiva a un club com és el FC Barcelona. Avui és gairebé impossibles trobar aquests valors en l'esport professional”

Joan Creus

“Nacho Solozabal encara és una referència per als joves que comencen a practicar l'esport del bàsquet. Va ser un dels jugadors més importants en els inicis de l'ACB, a principis dels anys vuitanta. Com a jugador va tenir una carrera brillant però, a més, sempre va ser una referència dins i fora de la pista”

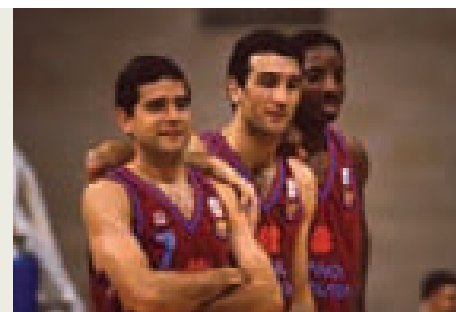
“Ningú oblidarà mai la seva intel·ligència, aquesta saviesa que li permetia fer que els seus companys fossin una mica millors. Forma part d'una generació daurada del bàsquet espanyol. Va contribuir a guanyar la medalla de plata a Los Angeles i a fer creixer el nostre esport”

“És important per a l'ACB que gent com ell segueixi vinculada al bàsquet, amb la formació de jugadors i enriquint les retransmissions televisives”

Eduard Portela,
President de l'ACB

“DES DEL TREBALL, LA HUMILITAT, L'HONESTEDAT, LA SENZILLESA... AMB AQUESTS PARÀMETRES HO VA ACONSEGUIR GAIREBÉ TOT EN EL BÀSQUET. UN 10 COM A JUGADOR I UN 10 COM A PERSONA”

Juan Antonio San Epifanio “Epi”

“Durant molt anys vàrem ser rivals i companys a la pista. Companys a la selecció i rivals defensant els colors del Barça i del Joventut. Destacava la seva habilitat per entrar fins a cistella i les bones assistències als seus companys. Va evolucionar en el seu tir exterior, qualitat que el va fer un jugador encara més complert. Amb Corbalan van ser els millors bases d'aquella generació”

Josep Maria Margall

“El Nacho ha estat un dels millors bases de la història de la Lliga. Va ser un jugador molt complert: defensava, llençava, tenia una gran capacitat de lideratge, marcava el ritme del partit... i quan tocava, es posava l'equip a l'esquena”

Roger Esteller

“Senzillament va ser un jugador extraordinari. En el bàsquet d'avui, també seria un gran jugador”

Manolo Flores

“Ha estat un dels grans d'aquest esport. Tenia una gran mentalitat. És el tipus de base que destaca a l'NBA, com l'Steve Nash. Millorava el rendiment dels que estavem al seu voltant. Tenia un gran compromís i un gran respecte pels companys i pels rivals. Va ser un gran amic”

Audie Norris

“Era un jugador excel·lent. Solozabal i jo teníem una gran sincronització quan jugàvem plegats. Llegíem el bàsquet d'una manera molt semblant. Teníem idees comunes, conceptes de joc compartits. Amb una mirada, amb un gest, ja sabíem què ens volíem dir”

“Destacava especialment en aspectes que sovint passen despercebuts pel gran públic però que per a l'equip són vitals per fer que tot funcioni”

Joaquim Costa

“Ell i Corbalán han estat els dos millors bases de la història del bàsquet espanyol. Per al Barça era el jugador més important. Era la referència dins i fora del camp. Controlava el tempo del partit com ningú. Tirava quan havia de tirar i si no, repartia joc per a l'Epi i el Sibilio. Era un jugador molt complet”

“Va aconseguir que la gent s'adonés que un base podia dirigir i anotar. Fixava el ritme del partit sense tenir un físic privilegiat. No era ni el més ràpid ni el més alt, però amb la seva intel·ligència suplía les seves teòriques mancances. Era capaç de competir amb qualsevol base”

Nacho Rodríguez

“Va ser un jugador excepcional. Intel·ligent i amb unes qualitats físiques i tècniques diferents a les que acostumaven a tenir els bases de l'època. Ell era un jugador alt, amb bon tir i una excepcional visió del joc.”

“Va trencar amb l'estereotip del base més clàssic. Aquell que només feia jugar a l'equip i anotava en l'ú contra ú. El Nacho aportava la capacitat d'anotar quan era necessari i sabia què necessitava l'equip en cada moment o circumstància”

Andrés Jiménez

“ERA UN GRANDÍSSIM JUGADOR. VA SER L'ÀNIMA DEL BARÇA DELS ANYS 80. VA APORTAR LA SEVA CAPACITAT DE LIDERATGE. TOTS ELS RECONeixEMENTS SEMPRE QUEDARAN CURTS”

Juan Antonio Corbalán

“Recordo que vaig jugar contra ell en diverses ocasions. Sempre em va semblar un jugador boníssim. Dirigia l'equip amb talent i amb un enorme encert. M'agradava moltíssim el seu joc”

“Era un base atípic. Amb ell es van canviar moltes coses. Podia anotar, penetrar, dirigir. Era l'entrenador a la pista. A qualsevol tècnic li agradaria tenir un jugador com ell a l'equip”

Dusko Ivanovic

“Era un jugador impressionant. Era un base que sempre pensava més en l'equip que en ell mateix. No tirava massa però quan ho feia sempre les clavava. Només vaig jugar un any amb ell però en vaig tenir prou per valorar la seva gran professionalitat. Sempre era el primer a arribar al vestidor”

“Era un base molt seriós. Amb la seva visió del joc va canviar el concepte tradicional del base espanyol. Sempre pensava, passava i competia al màxim nivell”

Zoran Savic

“NO SERÉ JO QUI ARA DESCOBREIXI EL NACHO ÉS UN DELS DOS MILLORS BASES AMB QUI HE JUGAT MAI. L'ALTRE ERA EN CORBALAN”

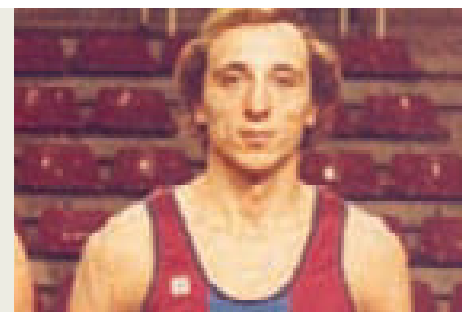
Juan Domingo De La Cruz

“És un dels referents del bàsquet blaugrana i espanyol. El veia jugar per televisió i era una passada. Que fós esportista encara el distingia més de la resta. M'agradava molt com a jugador”

“El seu estil era diferent. És dels millors jugadors que he vist en la seva posició. M'encantava”

Juan Carlos Navarro

“Va ser un jugador extraordinari. Tenia un estil semblant al meu quan jugava, molt bon passador de contraatac, bon driblador i ràpid en el seu estil de joc”

“En Nacho representa un canvi, una nova generació de bases. Un pas endavant tan tècnicament com físicament en la posició de base”

Miguel López Abril

“Solozábal representa una nova generació de bases que van aparèixer després meu. Aquest estil va transmetre una filosofia de joc que va ésser reconeguda per tot el bàsquet europeu”

Juan Antonio Corbalan

BALL ON AIR.

El sistema d'amortiment més lleuger i avançat de la història

AIR

BÀSQUET - WINTERTHUR FC BARCELONA

Un triomf per dedicar-lo al '7' del Palau

EL BARÇA DEBUTA AL PALAU DESPRÉS DE LA HISTÒRICA VICTÒRIA DAVANT ELS SIXERS

CARLES CASCANTE

L'equip de Dusko Ivanovic afronta el seu primer partit de la Lliga ACB 2006-07 al Palau Blaugrana. Després de jugar dos partits ben diferents, el primer amb derrota al camp de l'Etoosa (58-51) i el segon, la històrica victòria aconseguida dijous davant els Sixers de Philadelphia (104-99), l'equip vol seguir creixent en la competició domèstica i res millor que un triomf davant el Gran Canària Grupo Dunas.

El partit entre catalans i canaris estarà marcat per l'homenatge que, al descans, rebrà Nacho Solozabal. L'exbase blaugrana veurà com el '7' que ell portava penjarà d'una de les parets del Palau a partir d'aquest diumenge. El Palau Blaugrana viurà un dels moments més emotius dels darrers anys.

Pel que fa a la informació estrictament del partit, recuperat Roger Grimau, un cop l'escorta de Sants ha superat l'osteopatia de pubis que no li ha permès fer la pretem-

porada al mateix nivell que la resta de companys, Dusko Ivanovic podrà disposar de la totalitat de la seva plantilla per enfrontar-se al Gran Canària de Salva Maldonado. El Winterthur FC Barcelona, amb una de les millors plantilles d'Europa, intentarà que els Kasun, Lakovic, Vázquez i Ukić, segueixin en el seu camí de continuar adaptant-se com més aviat

EL BARÇA HA ENTRAT EN LA HISTÒRIA COM EL PRIMER CLUB EUROPEU EN VÈNCER UN EQUIP NBA

millor a la filosofia Ivanovic i acabin d'agafar la forma per començar a donar alegries a l'afició del Palau. La primera oportunitat la tindran davant d'un equip ja consolidat entre els 10 millors de l'ACB i que és un assidu en les Copes del Rei i Playoffs.

Plantilla del Gran Canària Grupo Dunas 2006-07

ACB.COM

Els canaris, que van guanyar el primer partit al Polaris World CB Múrcia (75-67), tenen nombroses novetats. El tècnic català Salva Maldonado, ha donat la baixa a sis jugadors i n'ha incorporat a set. Entre les novetats de l'equip canari, destaca la presència de l'expivot del

TAU Ceràmica, Kornel David, un jugador amb experiència NBA, va jugar als Chicago Bulls, Cleveland, Detroit i Toronto i que ha estat peça clau en l'equip de Vitòria al llarg de tres temporades. A més, se'guix comptant a les seves files amb l'escorta local Roberto Guerra, buc

insígnia de l'equip groc i l'irlandès Jim Moran, un excel·lent aler que porta, amb aquesta, sis temporades a l'equip illenc. Moran, va ser el millor del seu equip en la primera jornada davant el Polaris World CB Múrcia. L'irlandès va anotar 16 punts en 28 minuts de joc. ■

— Només els més grans tenen lloc a la història.
En nom de Winterthur Assegurances, Gràcies Nacho!

Winterthur Assegurances
Patrocinador Principal
Secció de Bàsquet

— winterthur

**“AL BÀSQUET
no hi ha
MITGES TINTES.
GUANYES ● PERDS”**

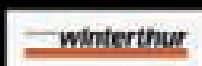
només
1.000
ABONAMENTS
DISPONIBLES

AIXÒ ÉS EMOCIÓ AIXÒ ÉS BÀSQUET AL PALAU

ABONA-T'HI TRUCANT AL 902 1899 00.

PATROCINADOR PRINCIPAL

PATROCINADOR OFICIAL

HISTÒRIES EN BLAUGRANA

“SEMPRE HE DIT QUE EL MEU HOMENATGE S'HAVIA DE FER EN EL MOMENT OPORTÚ”

Nacho Solozábal, el dia de la presentació del seu homenatge, el 28 de setembre passat

L'equip celebrant la victòria al vestidor del Pavelló de Pisuerga

UNA VICTÒRIA MOLT ESPECIAL

**REIAL MADRID, 83
FC BARCELONA, 84**
23 de desembre del 1987

Reial Madrid: Llorente, 5; Biriukov, 20; Alexis, 20; Branson, 15; F. Martín, 21 - equip inicial; Romain, 2

FC Barcelona: Solozabal, 15; Epi, 18; Jiménez, 10; McDowell, 6; Norris, 11 - equip inicial; Trumbo, 6; Sibilio, 18

Pavelló de Pisuerga (Valladolid)
6,500 espectadors

» Després de fer la cistella, Solozabal es va quedar mirant a tot arreu com si no s'acabés de creure el que havia passat. Cridava d'alegria i va ser voltejat pels seus companys. El capità blaugrana tornava a ser l'heroi d'una nit històrica.

» A la llotja, lliurava la Copa al FC Barcelona el president de la Junta de Castilla i Lleó, un jove José María Aznar.

» El vestidor va ser una festa, una bogeria col·lectiva. Les imatges d'aquella celebració també han passat a la història.

UN TRIPLE DEL NACHO I UNA COPA DE TOTS

En la memòria col·lectiva només s'arxiven aquells moments que decidim mereixen passar a la història. I en l'imaginari del bàsquet blaugrana un d'aquests instants té a Nacho Solozabal com a protagonista, els últims segons d'una final de Copa com a escenari, i el Reial Madrid com a rival a la pista.

Va ser a Valladolid, en la final de Copa de la temporada 87/88. Solozabal havia fet la cistella que posava el Barça a dos punts del rival (83-81) i acabava de cometre falta personal. El Madrid renunciava a l'1 més 1, i treia de banda, però Ro-

may va acabar la jugada fent falta en atac. Una falta innocent, com tantes i tantes. Quedaven 38 segons i el Barça estava a punt de tornar a caure en un final ajustat. Els precedents europeus no permetien fer bons presagis.

Però Nacho no estava per romanços. Llorente li va fer falta personal en una penetració a cistella que hagués suposat l'empat al marcador. Aïto també va renunciar a l'1 més 1. La sacada de banda tenia un primer objectiu: Epi. La jugada però es va decantar per Chicho Sibilio, que va rebre la pilota a falta de 4 segons per acabar el

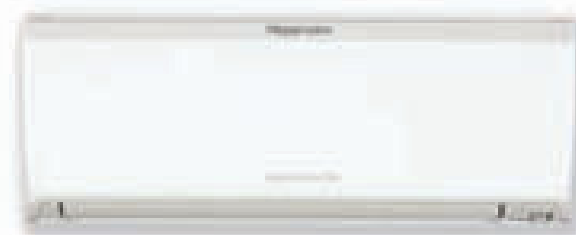
partit. El pressionaven Wendell Alexis i Fernando Martín. Després d'una finta la pilota va arribar a les mans de Nacho Solozabal. Només quedaven dos segons. El temps just per enlairar-se des d'un cantó de la línia de 6'25 metres i fer la cistella que donava al Barça el seu segon títol de Copa consecutiu.

Aquell triple que recordem tants i tants barcelonistes resolva una final plantejada amb intel·ligència, desobeïa el malefici de les derrotes en finals ajustats i trencava la ratxa del Madrid, amb 37 partits guanyats de manera consecutiva.

Avui, tots som Nacho Solozábal

Nacho, gràcies per tots els bons moments que ens has donat a tots els barcelonistes.

Patrocinador oficial de la secció de bàsquet.

**MITSUBISHI
ELECTRIC**
AIRE CONDICIONAT

FCBARCELONA